

Kicsiben a nagyon nagyot

KÖNYVKRITIKA - KÖVETÉSI TÁVOLSÁG - LXVII. évfolyam, 49. szám, 2023. december 8.

► *Claire Keegan: Ilyen apróságok. Fordította Nemes Anna. 21. Század Kiadó, Budapest, 2023, 95 oldal, 3990 Ft*

Mert Booker-díjra jelölő zsűritagnak kellett volna lennie annak a talpán, aki az 1968-ban Írországból született, tanulmányait az Egyesült Államokban végző, előbb Nagy-Britanniába, majd nagyrészt Írországra visszatelepített író korábbi könyvei közül szeretett volna az előző években az *Ilyen apróságok*-nál terjedelmesebbet jelölni. Keegan mindegyik könyve kicsiny, rövidke mű, vékonyka könyvtest, „ilyen apróság”. Legelső, debütáló novelláskötete, az 1999-ben megjelent *Antarctica*, vagy a második, a 2007-ben közreadott *Walk the Blue Fields* oldalszámát tekintve másfélszer hosszabb ugyan a mostaninál, de az elsőben tizenöt, a másodikban hét klasszikus, rövidre fogott novella olvasható. A *Csendes lány* című film alapjául szolgáló novellafüzér, a *Foster* 2010-ből csupán feleakkora, az *Ilyen apróságok*-at követő, három darabot tartalmazó *So Late the Day* című kötet (amely idén jelent meg) pedig már csak harmada a magyarul elsőként publikált mostani könyvnek. Mindebből az következne, és az ismertetésem fenti retorikája is mintha azt sugalmazná, hogy Claire Keegan amolyan minimalista csodabogár, de az általam elolvasott novellái alapján feltételesen, az *Ilyen apróságok* szerint pedig teljes meggyőződésből állíthatom, hogy *éppen ellenkezőleg* - Keegan mindenkor kis terjedelmű szövegei igen széles epikai alapanyagot rejtenek, és az író ezt az alapanyagot a nagy narratíva jellegzetes eszközeivel bontja ki.